

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-197/2026
cu privire la examinarea contestației înaintate de către Victor Miron
împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28.11.2025,
emisă în privința procurorului Alexandra Vreamea

15 iulie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă, procedură scrisă, contestația înaintată de către Victor Miron împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28.11.2025, audiind informația prezentată de către domnul Dumitru Obadă, Consiliul Superior al Procurorilor-

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-132/2025 din 28.11.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de Victor Miron împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 29.07.2025, prin care s-a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura raionului Strășeni, Alexandra Vreamea.

La data de 11.12.2025, Victor Miron a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație, solicitând anularea Hotărârii Colegiului de Disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28.11.2025 precum și atragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura raionului Strășeni, Alexandra Vreamea.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

În esență, autorul sesizării a relatat că, la data de 14 iulie 2025, a depus la Inspecția Procurorilor o plângere, cu copie transmisă adjunctului Procurorului General, domnul Sergiu Russu, privind pretinse încălcări admise în cadrul urmăririi penale desfășurate în cauza penală nr. xxxxxxxxxxxx, aflată în gestiunea procurorului Alexandra Vreamea din cadrul Procuraturii Strășeni.

Potrivit sesizării, procurorului i se impută neexecutarea unei încheieri judecătorești definitive și executorii, precum și tergiversarea urmăririi penale. În acest sens, petiționarul a arătat că, prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 9 ianuarie 2025, a fost anulată ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale, iar organul de urmărire penală a fost obligat să efectueze acțiuni concrete de investigare, inclusiv să dispună efectuarea unei expertize judiciare asupra unui contract de arendă, instanța apreciind drept întemeiate argumentele formulate de acesta.

Autorul sesizării a susținut că, deși încheierea instanței avea caracter obligatoriu, până la data adresării către Inspecția Procurorilor trecuseră peste șase luni fără ca dispozițiile instanței să fie executate efectiv, împrejurare pe care a calificat-o drept o încălcare gravă a drepturilor sale procesuale.

În susținerea acestor afirmații, petiționarul a expus cronologic demersurile întreprinse după pronunțarea încheierii judecătorești. Astfel, la 27 februarie 2025, a solicitat Procuraturii informații privind identitatea procurorului de caz și stadiul urmăririi penale, însă răspunsul primit a fost calificat drept formal, fiind informat doar că dosarul se află în gestiunea organului de urmărire penală.

Ulterior, la 31 martie 2025, acesta s-a adresat Inspectoratului de Poliție cu solicitarea expresă de a fi dispusă expertiza judiciară indicată de instanță. Potrivit celor invocate, abia la 30 aprilie 2025, în urma unor insistențe repetate și apeluri telefonice, organul de urmărire penală a ridicat în original contractul destinat expertizării, fără ca ulterior să fie desfășurate alte acțiuni procesuale relevante.

De asemenea, petiționarul a menționat că, la 20 mai 2025 și, respectiv, la 6 iunie 2025, a formulat noi cereri prin care a solicitat informații privind stadiul examinării cauzei și motivele tergiversării acesteia, susținând că niciuna dintre aceste adresări nu a primit răspuns până la data formulării sesizării disciplinare.

În opinia autorului sesizării, succesiunea acestor împrejurări demonstrează o atitudine pasivă a procurorului în exercitarea atribuțiilor sale de conducere și control al urmăririi penale, precum și ignorarea caracterului obligatoriu al hotărârii judecătorești. Totodată, acesta a arătat că, pe parcursul examinării cauzei, au fost schimbați trei ofițeri de urmărire penală, circumstanță pe care a apreciat-o drept expresie a unui management defectuos al cauzei și a lipsei unui control efectiv din partea procurorului. În același context, petiționarul a afirmat că inacțiunile constatate ar urmări tergiversarea examinării cauzei și împiedicarea aflării adevărului.

Sub aspect juridic, autorul sesizării a invocat încălcarea prevederilor art. 313 alin. (6) din Codul de procedură penală, referitoare la caracterul obligatoriu al încheierii judecătorului de instrucție, ale art. 252 și art. 274 din Codul de procedură penală, privind obligația procurorului de a conduce și controla urmărirea penală, precum și ale art. 20 din Constituția Republicii Moldova, coroborat cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil într-un termen rezonabil.

În considerarea acestor argumente, petiționarul a solicitat examinarea conduitei procurorului Alexandra Vremea sub aspect disciplinar, inițierea procedurii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni corespunzătoare pentru pretinsa încălcare a obligațiilor profesionale.

În temeiul art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea formulată de Victor Miron a fost transmisă, potrivit competenței, Inspecției procurorilor, în vederea examinării circumstanțelor invocate și a conduitei procurorului vizat prin prisma normelor ce reglementează răspunderea disciplinară.

II. Circumstanțele stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

Prin Decizia din 29 iulie 2025, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului din cadrul Procuraturii raionului Strășeni, Alexandra Vremea, reținând lipsa temeiurilor pentru atragerea acesteia la răspundere disciplinară.

Pentru a pronunța această soluție, Inspecția procurorilor a avut în vedere explicațiile prezentate de procurorul Alexandra Vremea, care a expus istoricul cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx și circumstanțele în care aceasta a fost instrumentată.

S-a reținut că dosarul își avea originea într-o plângere formulată de Victor Miron în anul 2020, înregistrată sub nr. xxxxxxxxxxxx, prin care acesta reclama preținse falsificări ale unor prevederi din contractul de arendă nr. xx din xx xxxxx 2016. Materialele respective au fost examinate succesiv de mai mulți procurori, fiind emise în repetate rânduri ordonanțe de refuz în pornirea urmăririi penale, contestate atât pe cale ierarhică, cât și în fața judecătorului de instrucție, care a dispus, de fiecare dată,

remiterea cauzei organului de urmărire penală pentru efectuarea unor verificări suplimentare.

S-a mai constatat că, în anul 2022, în baza unei noi sesizări formulate de petiționar, referitoare la pretinsa defrișare a plantației de viță-de-vie amplasate pe un teren aflat în folosința SRL „XXXXXXXXXX”, a fost înregistrat procesul penal nr. xxxxxxxxxxxx, ulterior conexas materialelor dosarului inițial.

Totodată, procurorul Alexandra Vremea a explicat că dosarul i-a fost repartizat la 23 mai 2024, iar la 6 iunie 2024 a emis ordonanță de refuz în pornirea urmăririi penale, apreciind că fapta reclamată nu întrunea elementele constitutive ale unei infracțiuni. Această ordonanță a fost contestată de reprezentanții petiționarului, iar prin încheierea judecătorului de instrucție din 9 ianuarie 2025 a fost anulată, instanța reținând că investigația nu fusese efectuată în mod complet și eficient, cu afectarea dreptului petiționarului la un proces echitabil. Procurorul a precizat că, în urma anulării ordonanței, nu s-a mai considerat în drept să se pronunțe din nou asupra aceleiași situații de fapt, cauza fiind remisă, prin dispoziția procurorului-șef, organului de urmărire penală pentru completarea investigațiilor și înlăturarea deficiențelor constatate de instanță.

Referitor la demersurile formulate ulterior de petiționar, procurorul a arătat că cererile din 27 februarie 2025 și 31 martie 2025 au fost examinate, iar cea din urmă a fost soluționată favorabil prin dispunerea efectuării expertizei judiciare solicitate. În acest context, a fost ridicat în original contractul de arendă, precum și copia procurii necesare efectuării expertizei.

Cu privire la cererile din 20 mai 2025 și 6 iunie 2025, prin care petiționarul a solicitat informații privind stadiul examinării cauzei, procurorul a menționat că verificarea materialelor dosarului nu a confirmat afirmațiile referitoare la lipsa răspunsurilor. Totodată, s-a reținut că, în cadrul controlului ierarhic exercitat de adjunctul procurorului-șef, Petru Leu, la 18 iulie 2025 au fost emise indicații scrise adresate organului de urmărire penală pentru înlăturarea omisiunilor constatate de instanță, fiind stabilit termenul de executare până la 1 august 2025.

La adoptarea deciziei, Inspecția procurorilor a avut în vedere prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiile Codului de procedură penală referitoare la accesul liber la justiție, desfășurarea procesului penal într-un termen rezonabil, libera apreciere a probelor și obiectul urmăririi penale.

În urma verificărilor efectuate și a evaluării materialelor administrate, Inspecția procurorilor nu a identificat indicii ori probe care să confirme existența unor abateri disciplinare imputabile procurorului Alexandra Vremea. În acest sens, a reținut că activitatea procesual-penală a procurorului este supusă exclusiv controlului ierarhic superior și controlului judecătoresc, orice altă formă de verificare asupra soluțiilor procesuale fiind incompatibilă cu principiul independenței procurorului și echivalând cu o ingerință în activitatea acestuia.

Totodată, Inspecția a constatat că petiționarul și-a exercitat efectiv dreptul de a contesta actele procesuale atât pe cale ierarhică, cât și în fața instanței de judecată, iar deficiențele constatate de judecătorul de instrucție au fost valorificate de procurorul ierarhic superior prin emiterea unor indicații obligatorii în vederea completării urmăririi penale.

În continuare, Inspecția a reținut că angajarea răspunderii disciplinare presupune întrunirea cumulativă a existenței unei fapte ilicite, a vinovăției procurorului și a

raportului de cauzalitate dintre conduita imputată și consecințele produse. În speță, analiza materialelor nu a evidențiat existența unei conduite contrare normelor de etică, deontologie profesională sau dispozițiilor legale aplicabile exercitării funcției de procuror și nici forma de vinovăție prevăzută de art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, nefiind identificate elemente obiective care să ateste intenția ori culpa gravă a procurorului.

În aceste condiții, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Alexandra Vremea, pe motivul lipsei temeiurilor pentru atragerea acesteia la răspundere disciplinară.

Nefiind de acord cu această soluție, la data de 11 august 2025, petiționarul Victor Miron a depus contestație la Colegiul de disciplină și etică împotriva Deciziei Inspecției procurorilor, solicitând infirmarea acesteia și tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Alexandra Vremea.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-132/2025 din 28 noiembrie 2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de Victor Miron împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 29 iulie 2025, menținând soluția de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului Alexandra Vremea.

Colegiul a reținut că, prin contestația depusă, Victor Miron și-a exprimat dezacordul față de concluziile Inspecției procurorilor, susținând că procurorul Alexandra Vremea nu s-ar fi limitat la o simplă inacțiune, ci ar fi manifestat o conduită caracterizată prin tergiversarea continuă a urmăririi penale și neexecutarea unei încheieri judecătorești definitive și executorii. Totodată, contestatarul a criticat modul în care Inspecția procurorilor a interpretat obligația de executare a încheierii judecătorești, apreciind că aceasta a adoptat o abordare formalistă și contrară circumstanțelor reale ale cauzei.

Examinând argumentele invocate, Colegiul a reiterat că angajarea răspunderii disciplinare presupune întrunirea cumulativă a existenței unei fapte ilicite, a vinovăției persoanei și a raportului de cauzalitate directă dintre conduita imputată și consecințele produse. În lipsa unor elemente obiective care să demonstreze această legătură de cauzalitate, răspunderea disciplinară nu poate fi angajată. Totodată, Colegiul a subliniat că, potrivit Legii nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și Codului de procedură penală, activitatea procesual-penală a procurorului este supusă exclusiv controlului ierarhic superior și controlului judecătoresc, mecanisme de control care au fost pe deplin utilizate în prezenta cauză, contestatarul beneficiind de posibilitatea efectivă de a contesta actele procesuale atât pe cale ierarhică, cât și în fața instanței de judecată.

Colegiul a mai reținut că Inspecția procurorilor a desfășurat o verificare completă a aspectelor sesizate privind conduita procurorului Alexandra Vremea și a administrat probele necesare pentru elucidarea circumstanțelor invocate. În urma acestei verificări, nu au fost identificate elemente care să ateste existența vreunei abateri disciplinare, analiza materialelor neconfirmând o conduită profesională contrară normelor de etică, deontologie profesională ori dispozițiilor legale care reglementează exercitarea funcției de procuror.

De asemenea, Colegiul a subliniat că eventualele deficiențe de ordin procesual constatate de instanța de judecată nu priveau conduita disciplinară a procurorului, ci aspecte ce țineau de desfășurarea urmăririi penale, a căror remediere fusese deja dispusă prin mecanismele procesuale prevăzute de lege. Totodată, sub aspectul laturii subiective, nu au fost identificate elemente obiective care să demonstreze existența intenției sau a

culpei grave, astfel cum impune art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură pentru angajarea răspunderii disciplinare.

În aceste condiții, Colegiul de disciplină și etică a concluzionat că argumentele invocate de Victor Miron nu sunt de natură să răstoarne concluziile Inspecției procurorilor, motiv pentru care a apreciat contestația ca fiind neîntemeiată și a dispus respingerea acesteia.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 11 decembrie 2025, Victor Miron a depus la Consiliul Superior al Procurorilor contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28 noiembrie 2025.

Din conținutul contestației rezultă că autorul acesteia a solicitat anularea hotărârii prin care Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 29 iulie 2025 și a menținut soluția de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului din cadrul Procuraturii raionului Strășeni, Alexandra Vrenea.

Contestatarul a apreciat că hotărârea Colegiului este nelegală și neîntemeiată, invocând o interpretare eronată a atribuțiilor procurorului în cadrul urmăririi penale. În opinia acestuia, Colegiul ar fi reținut în mod greșit că responsabilitatea pentru neefectuarea acțiunilor de urmărire penală ar reveni exclusiv organului de urmărire penală, ignorând dispozițiile art. 252 din Codul de procedură penală, potrivit cărora procurorul conduce urmărirea penală. Contestatarul a susținut că exercitarea acestei atribuții presupune o implicare activă în coordonarea investigației, iar nu limitarea la emiterea unor acte procesuale fără verificarea executării lor. În acest context, a arătat că, pe parcursul examinării cauzei, au fost schimbați trei ofițeri de urmărire penală, iar dosarul nu ar mai fi putut fi identificat, împrejurări care, în opinia sa, impuneau intervenția procurorului prin emiterea unor indicații scrise obligatorii sau prin retragerea dosarului în vederea asigurării executării încheierii judecătorești. Tolerarea unei asemenea situații ar constitui, potrivit contestatarului, o îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, în sensul art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Contestatarul a invocat, de asemenea, încălcarea drepturilor procesuale garantate de art. 58 din Codul de procedură penală, susținând că i-a fost refuzat accesul la informații privind desfășurarea urmăririi penale, inclusiv la ordonanța de numire a expertizei judiciare și la întrebările adresate expertului. În opinia acestuia, validarea de către Colegiu a acestui refuz l-ar fi lipsit de posibilitatea efectivă de a participa la administrarea probelor și de a-și exercita drepturile procesuale, cu atât mai mult cu cât investigația anterioară fusese anulată de instanța de judecată tocmai din cauza modului defectuos de formulare a întrebărilor adresate expertului. În aceste condiții, contestatarul a apreciat că neimplicarea sa în etapa ulterioară a expertizei denotă o atitudine de neglijență gravă din partea procurorului.

Referitor la concluzia Colegiului potrivit căreia și-ar fi exercitat dreptul la un recurs efectiv prin contestarea actelor procesuale în fața procurorului ierarhic superior și a judecătorului de instrucție, contestatarul a susținut că un asemenea raționament este eronat, întrucât obținerea unei hotărâri judecătorești favorabile nu exonerează procurorul de obligația de a asigura executarea acesteia. Potrivit acestuia, neexecutarea unei încheieri judecătorești definitive timp de aproximativ zece luni ar transforma dreptul la un recurs efectiv într-un drept iluzoriu, invocând în acest sens jurisprudența Curții

Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia dreptul de acces la justiție include și executarea efectivă a hotărârilor judecătorești. În consecință, contestatarul a apreciat că pasivitatea procurorului în raport cu executarea încheierii judecătorești de instrucție reprezintă, prin ea însăși, o abatere disciplinară pe care Colegiul a refuzat în mod nejustificat să o sancționeze.

Totodată, contestatarul a arătat că, în urma unei verificări telefonice efectuate la Inspectoratul de Poliție Strășeni, fostul ofițer de urmărire penală i-ar fi comunicat că dosarul nu se mai află în gestiunea sa și că nu cunoaște locul unde acesta se găsește. În opinia contestatarului, această împrejurare demonstrează lipsa unui control efectiv exercitat de procuror asupra urmăririi penale și confirmă temeinicia criticilor formulate prin sesizarea disciplinară.

În considerarea argumentelor expuse și în temeiul art. 86 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, Victor Miron a solicitat admiterea contestației, anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28 noiembrie 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie constatată săvârșirea unei abateri disciplinare de către procurorul Alexandra Vremea, cu aplicarea sancțiunii disciplinare corespunzătoare.

VI. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

Respectiv, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Victor Miron autorul contestației, nu a prezentat Consiliului probe noi.

La data de 02.02.2026, **procurorul Alexandra Vremea** a prezentat Consiliului o referință prin care și-a expus punctul de vedere cu privire la contestație. Procurorul a arătat că, la 14.07.2025, a fost înștiințată despre plângerea înaintată de Victor Miron privind acțiunile efectuate în cadrul procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx, fiindu-i transmis dosarul, în baza vizei Adjunctului Procurorului-șef al Procuraturii Strășeni, pentru întocmirea explicațiilor solicitate.

În susținerea poziției sale, procurorul a expus întregul parcurs procesual al cauzei, începând cu anul 2020, arătând că dosarul își avea originea într-o plângere mai veche a petiționarului (procesul penal nr. xxxxxxxxxxxx), privind pretinse acțiuni de falsificare a unor prevederi din contractul de arendă nr. xx din xx.xx.2016, plângere care a generat o succesiune amplă de ordonanțe de refuz al pornirii urmăririi penale, contestații pe cale ierarhică și judecătorească, precum și restituiri repetate ale dosarului pentru completarea cercetărilor, soluționate de mai mulți procurori care s-au succedat în examinarea cauzei. A menționat că, în anul 2022, în baza unei noi sesizări a petiționarului privind defrișarea viței-de-vie de pe un teren aflat în folosința SRL „Xxxxxxxxxx”, a fost pornit procesul penal nr. xxxxxxxxxxxx, ulterior conexat la

materialele dosarului inițial, iar acest din urmă dosar a cunoscut, la rândul său, mai multe cicluri de refuz al pornirii urmăririi penale și contestații, inclusiv din partea reprezentantului SRL „XXXXXXXX”.

Procurorul a precizat că dosarul i-a fost repartizat la 23.05.2024, iar la 6.06.2024 a emis ordonanță de refuz al pornirii urmăririi penale, apreciind că fapta nu întrunea elementele infracțiunii; ordonanța a fost menținută ca legală și întemeiată în urma controlului ierarhic exercitat la 27.11.2024, însă a fost ulterior anulată prin încheierea judecătorului de instrucție din 9.01.2025, instanța reținând, în esență, neasigurarea unei investigații penale eficiente și complete și încălcarea dreptului petiționarului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cu dispunerea reluării procesului penal. Procurorul a subliniat că, în urma acestei anulări, nu mai era în drept să se pronunțe în mod repetat asupra cauzei, dosarul fiind remis, prin dispoziția procurorului-șef, organului de urmărire penală pentru investigare suplimentară.

Referitor la demersurile ulterioare ale petiționarului, procurorul a explicat că: cererea din 27.02.2025 privind identificarea procurorului de caz a primit răspuns la 14.03.2025; cererea din 31.03.2025 privind numirea expertizei tehnice a fost admisă prin ordonanța din 14.04.2025, fiind înștiințat telefonic apărătorul, care a comunicat ulterior indisponibilitatea temporară a clientului său, aflat peste hotarele țării; la 9.04.2025 și, respectiv, 30.04.2025, au fost întreprinse acțiuni de ridicare a contractului de arendă în original și a copiei procurii. Cu privire la cererile din 20.05.2025 și 6.06.2025, prin care petiționarul solicita informații despre stadiul examinării, procurorul a arătat că, în urma verificării materialelor dosarului, susținerile petiționarului cu privire la lipsa de răspuns nu s-au confirmat. A menționat, totodată, că, în urma controlului ierarhic efectuat la 18.07.2025, fuseseră formulate indicații scrise obligatorii către organul de urmărire penală pentru lichidarea omisiunilor constatate de instanță, cu termen stabilit în acest sens.

În concluzie, procurorul a apreciat că atât contestația, cât și sesizarea disciplinară inițială, poartă un caracter vădit neîntemeiat, susținând că nu ar exista nicio încălcare disciplinară prevăzută de art. 38 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și că petiționarul ar fi făcut abuz de dreptul său de a sesiza Inspekția procurorilor. Pe cale de consecință, a solicitat respingerea contestației depuse de Victor Miron și menținerea în vigoare a Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28.11.2025.

Inspectorul Iurie Caraman, din cadrul Inspekției procurorilor, a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o referință aferentă contestației înaintate de Victor Miron împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28.11.2025.

Inspectorul a reținut că, în contestația depusă, autorul a invocat dezacordul cu decizia de încetare a procedurii disciplinare, susținând că i-ar fi fost încălcate drepturile prin tergiversarea dosarului, că „indicațiile” procurorului ierarhic ar fi fost formale și nu ar fi produs efecte, iar hotărârea Colegiului s-ar întemeia pe o eroare fundamentală de interpretare a rolului procurorului, prin reținerea responsabilității în sarcina poliției, poziție pe care contestatarul a apreciat-o contrară art. 252 din Codul de procedură penală. Petiționarul a mai indicat că esența sesizării sale ar consta în încălcarea drepturilor garantate de art. 58 din Codul de procedură penală dreptul de a fi informat și de a prezenta probe.

Inspectorul a reținut că, examinând contestația împotriva deciziei sale din

29.07.2025, Colegiul a constatat că Inspekția acordase o apreciere justă circumstanțelor cauzei, fără a identifica temeiuri de tragere la răspundere disciplinară, faptele semnalate de petiționar fiind supuse unei evaluări riguroase și pluridimensionale în cadrul procedurilor procesual-penale reglementate de lege, iar eventualele deficiențe identificate de instanța de judecată nefiind imputabile procurorului sub aspect disciplinar, ci reprezentând aspecte de ordin strict procedural, a căror corectare fusese deja dispusă pe cale ierarhică. Colegiul nu stabilise îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor de către procuror și nici întrunirea formei de vinovăție cerute de norma disciplinară.

Prin referință, inspectorul a subliniat că sesizarea inițială a lui Victor Miron viza inacțiunea organelor de drept, reiterând cronologia demersurilor personale întreprinse de petiționar între 27.02.2025 și 6.06.2025 pentru a afla stadiul dosarului și a solicita executarea hotărârii judecătorești.

Totodată, inspectorul a atras atenția că, în contestația adresată Consiliului Superior al Procurorilor, Victor Miron a invocat fapte și circumstanțe survenite după emiterea deciziei din 29.07.2025. În acest sens, a menționat că organul de urmărire penală continua, la momentul redactării referinței, instrumentarea procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx, în cadrul căruia fusese admisă cererea lui Victor Miron de numire a expertizei judiciare; petiționarul s-a obligat inițial să achite costurile efectuării expertizei, însă, după ce a fost informat despre cuantumul acestora (XXX lei), a solicitat ca expertiza să fie efectuată din contul Inspectoratului de Poliție Strășeni. Inspectorul a apreciat că întinderea examinării procesului penal, până la data referinței, se datora acestui comportament al petiționarului, motiv pentru care a considerat că procurorului Alexandra Vremea nu îi putea fi reținută inacțiunea privind respectarea termenelor rezonabile în cadrul procesului penal, respectiv nicio încălcare a drepturilor procedurale ale lui Victor Miron.

Inspectorul Iurie Caraman a conchis că, prin Hotărârea nr. 3-132/2025 din 28.11.2025, Colegiul de disciplină și etică respinsese, în mod temeinic și legal, contestația lui Victor Miron împotriva deciziei sale din 29.07.2025 de încetare a procedurii disciplinare, din motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară a procurorului Alexandra Vremea.

În temeiul art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și al pct. 9.11 lit. a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, inspectorul a solicitat respingerea contestației înaintate de Victor Miron și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28.11.2025.

V. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul Superior al Procurorilor, după analizarea contestației formulate de către Victor Miron, a argumentelor invocate de acesta prin care își exprimă dezacordul față de soluția dispusă prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28.11.2025, a poziției reprezentantului Inspekției procurorilor, precum și în urma examinării tuturor materialelor cauzei și a aspectelor relevante ale procedurii disciplinare, constată că soluția pronunțată de Colegiul de disciplină și etică este temeinică și justificată, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă.

Pentru motivarea acestei concluzii, vor fi expuse infra raționamentele de fapt și de drept care au stat la baza deliberării și adoptării deciziei Consiliului Superior al Procurorilor în prezenta cauză.

În urma verificării materialelor dosarului, Consiliul reține că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28.11.2025 este întemeiată, conține o motivare clară și explicită în raport cu criticile formulate de contestatar și include argumente pertinente privind respingerea contestației. Aceste elemente corespund situației de fapt și de drept analizate în cadrul procedurii disciplinare și sunt conforme cu concluziile reținute atât de Inspecția procurorilor, cât și de Colegiul de disciplină și etică.

În acest context, este important de subliniat că contestația înaintată de Victor Miron constituie, în esență, o reîterare a criticilor și nemulțumirilor deja exprimate, atât în sesizarea inițială din 09.07.2025, cât și în contestația anterioară formulată împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 29.07.2025. Acest aspect relevă o tendință de reluare formală a unor argumente care au fost deja supuse unui examen riguros și obiectiv de către structurile abilitate Inspecția procurorilor și, respectiv, Colegiul de disciplină și etică.

Pentru ca o nouă contestație să poată produce efecte juridice relevante și să justifice o reanalizare a fondului cauzei, este necesar ca aceasta să conțină elemente de noutate, fie de natură factologică, fie de ordin juridic, apte să modifice substanțial datele anterior analizate. În lipsa unor asemenea elemente, contestația nu face decât să repună în discuție aspecte asupra cărora s-a pronunțat deja în mod temeinic și legal.

Consiliul consideră oportun de a menționa că, alegațiile contestatarului precum că hotărârea Colegiului s-ar întemeia pe o eroare fundamentală de interpretare a rolului procurorului, plasând responsabilitatea neefectuării acțiunilor exclusiv în sarcina poliției, ca fiind declarativ, or acest argument nu poate fi reținut.

Din materialele cauzei rezultă că procurorul Alexandra Vremea, ulterior anulării ordonanței sale din 06.06.2024 prin încheierea judecătorului de instrucție din 09.01.2025, nu a rămas pasivă, dosarul revenind în competența Procuraturii, care l-a remis, prin dispoziția procurorului-șef, organului de urmărire penală, pentru investigare suplimentară și lichidarea omisiunilor constatate.

Ulterior, prin ordonanța procurorului ierarhic din 18.07.2025, au fost formulate indicații scrise obligatorii către organul de urmărire penală, fiind stabilit termen concret 01.08.2025, pentru remedierea neajunsurilor. Aceste elemente demonstrează o implicare activă a structurii ierarhice a Procuraturii, iar nu o atitudine de simplă emitere a unei ordonanțe urmată de așteptare pasivă, astfel cum se susține în contestație.

Referitor la afirmația potrivit căreia petiționarului i-ar fi fost refuzat accesul la ordonanța de numire a expertizei și posibilitatea de a formula întrebări expertului, Consiliul reține că din explicațiile procurorului rezultă contrariul, or la 31.03.2025, apărătorul a solicitat expres numirea expertizei, cerere admisă prin ordonanța organului de urmărire penală din 14.04.2025, despre numirea expertizei apărătorul a fost înștiințat telefonic, comunicând că va reveni după ce va discuta cu clientul său, aflat, la acel moment, peste hotarele țării.

Analiza materialelor procedurii disciplinare nu relevă un refuz al accesului la actele procedurale, ci evidențiază, dimpotrivă, derularea efectivă a demersurilor necesare: ridicarea contractului de arendă și obținerea copiei acestuia de la Oficiul Cadastral au fost realizate în cursul lunii aprilie 2025. Totodată, se reține că întârzierea invocată de petiționar nu poate fi atribuită exclusiv procurorului, întrucât o parte din acest interval este justificată de indisponibilitatea temporară a apărătorului și a clientului său, aflat, potrivit propriilor declarații, peste hotarele țării.

În dezvoltarea motivelor expuse, contestatarul a calificat drept „sofism juridic” motivarea Colegiului potrivit căreia și-ar fi exercitat efectiv dreptul la un recurs,

susținând că obținerea unei hotărâri judecătorești favorabile nu ar absolve procurorul de vina de a nu o executa, iar neexecutarea timp de aproximativ zece luni ar constitui, prin ea însăși, o abatere disciplinară distinctă.

Consiliul nu poate da eficiență argumentului invocat, întrucât acesta nu este întemeiat. Executarea unei hotărâri judecătorești prin care s-a dispus reluarea urmăririi penale nu presupune, prin natura sa, finalizarea imediată a tuturor actelor de cercetare, ci reluarea și continuarea, cu bună-credință, a acțiunilor procesuale necesare.

Termenul rezonabil de soluționare a unei cauze penale se apreciază, potrivit art. 20 alin. (2) din Codul de procedură penală, prin raportare la complexitatea cazului, comportamentul participanților la proces și conduita organului de urmărire penală și a instanței, iar nu în mod automat, prin simpla scurgere a unui interval de timp. În speță, s-a stabilit că, în intervalul invocat de petiționar, au fost întreprinse acțiuni procesuale succesive, ridicarea contractului în original, dispunerea expertizei, exercitarea controlului ierarhic cu emiterea de indicații obligatorii, astfel încât nu poate fi reținută o stare de pasivitate totală imputabilă procurorului.

Consiliul reamintește, în acord cu constatările Inspecției procurorilor și ale Colegiului de disciplină și etică, că activitatea procesual-penală a procurorului este supusă exclusiv controlului ierarhic superior și, ulterior, controlului judecătoresc, orice altă formă de control fiind interzisă și echivalând cu o imixtiune nepermisă în activitatea acestuia, contrar principiilor statului de drept. Or, în speță, ambele forme de control au fost efectiv exercitate pe cale ierarhică, prin ordonanțele din 27.11.2024 și 18.07.2025, și pe cale judecătorească, prin încheierea din 09.01.2025, ale cărei dispoziții au fost puse în aplicare prin remiterea dosarului spre continuarea cercetărilor.

Criticile privind pretinsa lipsă de control asupra dosarului, întemeiate pe o informație telefonică obținută ulterior de contestatar de la un fost ofițer de urmărire penală, constituie o susținere nouă, neconfirmată prin nicio probă administrată în cadrul verificării disciplinare, și vizează, cel mult, o eventuală disfuncționalitate administrativă la nivelul organului de poliție, iar nu o faptă proprie, imputabilă procurorului Alexandra Vreamea. Simpla schimbare succesivă a ofițerilor de urmărire penală însărcinați cu instrumentarea cauzei nu poate fi convertită, în absența unei legături de cauzalitate directe și dovedite, într-o faptă disciplinară a procurorului care exercita conducerea urmăririi penale.

Consiliul relevă, cu titlu de principiu, că angajarea răspunderii disciplinare a unui procuror presupune îndeplinirea cumulativă a trei condiții: existența unei fapte ilicite, vinovăția și legătura de cauzalitate între faptă și efectul produs. Rezultatul produs trebuie să fie un efect negativ concret și verificabil, iar nu unul presupus, și trebuie să existe o legătură directă între acesta și fapta ilicită imputată. În lipsa acestei legături, răspunderea disciplinară nu poate fi reținută.

În speța de față, nu s-a constatat întrunirea elementelor necesare pentru a reține existența unei abateri disciplinare conform art. 38 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Sub aspectul laturii subiective, nu se regăsește forma de vinovăție cerută de norma disciplinară, întrucât faptele imputate nu sunt susținute de elemente obiective care să reflecte intenția sau culpa gravă a procurorului, condiție impusă în mod expres de art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, potrivit căruia procurorii sunt sancționați disciplinar pentru abaterile prevăzute la art. 38 doar în cazul în care acestea au fost săvârșite cu intenție ori din neglijență gravă, în condițiile art. 38¹.

Consiliul Superior al Procurorilor subliniază că aplicarea sancțiunilor disciplinare este condiționată de existența unei fapte imputabile, iar sancțiunea trebuie să fie

proporțională cu gravitatea acesteia. În lipsa unei fapte dovedite, procedura disciplinară nu poate continua și nu poate fi dispusă nicio măsură sancționatorie.

Cu titlu de concluzie, Consiliul reține că o contestație trebuie să fie motivată în mod corespunzător, prin prezentarea clară a criticilor care să demonstreze netemeinicia deciziei sau hotărârii contestate. Simpla expunere a circumstanțelor factologice nu este suficientă, contestația trebuie să cuprindă argumente precise și dezvoltate, evidențiind eventualele erori decizionale imputabile Inspecției procurorilor și Colegiului de disciplină și etică.

În lipsa unor elemente concrete care să combată raționamentul de fapt și de drept reținut de Colegiul de disciplină și etică, contestația formulată de Victor Miron se limitează, în esență, la reluarea unor susțineri deja examinate și la reinterpretarea subiectivă a acelorași fapte, fără a evidenția erori de interpretare a normelor legale sau deficiențe de motivare care ar putea justifica anularea hotărârii contestate.

În lumina celor expuse, Consiliul Superior al Procurorilor constată că procedura disciplinară a fost desfășurată conform prevederilor legale, iar petiționarului i-au fost clarificate motivele respingerii sesizării și contestației. În ceea ce privește faptele imputate procurorului din cadrul Procuraturii Strășeni, Alexandra Vremea, nu au fost identificate acțiuni sau inacțiuni care să constituie abateri disciplinare.

Astfel, Consiliul conchide că materialul probator administrat de către Inspecția procurorilor, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiul de disciplină și etică, denotă cu certitudine că nu sunt întrunite toate elementele unei abateri disciplinare, și anume că acțiunile procurorului vizat ar constitui abateri disciplinare, contrar prevederilor art.38 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Având în vedere argumentele expuse, Consiliul Superior al Procurorilor constată că procedura disciplinară a fost desfășurată în conformitate cu legea, iar petentului i-au fost explicate motivele respingerii sesizării și contestațiilor depuse, drept urmare, contestația formulată împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28.11.2025, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pornind de la raționamentele expuse supra, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 10 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în temeiul art.37, art.70 alin. (1) lit. f), art.77, art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Victor Miron, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-132/2025 din 28.11.2025.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ